

เรียนมากกว่าชาย โดยมีสตรีลงทะเบียนเรียนจำนวน 1,320,959 คน ชาย 875,909 คน หรือสตรีลงทะเบียนเรียนคิดเป็นร้อยละ 60.13

หลักสูตรการเรียนการสอนสตรีศึกษา

หลังจากการเสนอรายงานการอนุวัตตาม อนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบฉบับที่ 2 และ 3 เมื่อปี พ.ศ. 2539 ประเทศไทยได้เปิดการเรียนการสอนสตรีศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา 2 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ เปิดสอนในปีการศึกษา 2544 โดยเปิดสอนในระดับปริญญาโท

แนวทางการดำเนินงาน

1. จัดทำแผนความร่วมมือการบูรณาการมิติหญิงชายในการกำหนดนโยบาย แผนงาน โครงการ งบประมาณระหว่างสำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวกับกระทรวงศึกษาธิการ โดย

- 1) การบูรณาการมิติหญิงชายในแผนแม่บทรวมของกระทรวงศึกษาธิการ อย่างเป็นรูปธรรม
- 2) กระทรวงศึกษาธิการจะดำเนินการจัดทำฐานข้อมูลแยกเพศในทุกมิติ
- 3) ผลักดันให้มีการแต่งตั้งผู้บริหารด้านการเสริมสร้างบทบาทหญิงชายในระดับมหาวิทยาลัย/ มหาวิทยาลัยราชภัฏทุกแห่ง

2. ควรให้ความรู้ในมุมมองทางด้านมิติหญิงชาย (Gender) เพื่อปรับเปลี่ยนทัศนคติของผู้ปกครองนักเรียน/นักศึกษา ครู โดยการจัดทำหลักสูตร และสื่อการเรียนการสอนให้เหมาะสม

3. ส่งเสริมให้หน่วยงานต่างๆ ที่มีการจัดอบรมให้ความรู้และการฝึกอาชีพจัดเก็บข้อมูลสถิติ และการจัดทำรายงานที่มีการจำแนกเพศ เพื่อให้เกิดมุมมองในมิติหญิงชายที่สามารถสะท้อนปัญหาระหว่างหญิงชายได้ตรงตามความเป็นจริง และสามารถอธิบายความก้าวหน้าในการพัฒนาสตรีได้ถูกต้อง

4. ส่งเสริมให้สตรีที่ตั้งครรภ์และมีบุตรซึ่งอยู่ในวัยเยาว์ ได้ศึกษาหรือเรียนต่อจนจบการศึกษาที่สามารถนำวุฒิการศึกษาในการทำงาน เพื่อสามารถเลี้ยงตนเองและช่วยเหลือครอบครัวได้

5. ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับศักดิ์ศรี และคุณค่าความเป็นคนและความเท่าเทียมกันระหว่างหญิงชาย



สตรีกับการศึกษา



การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนา ศักยภาพและความเสมอภาคของสตรีและเป็นการสร้าง พลังให้สตรีได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจในเรื่องต่างๆของ สังคม การไม่เลือกปฏิบัติทางการศึกษาระหว่างหญิง และชายเป็นวิธีการพัฒนาและการบรรลุการเติบโตทาง เศรษฐกิจและสังคมของประเทศได้อย่างยั่งยืน

สถานการณ์ในประเทศไทย

อัตราการรู้หนังสือ

ระหว่างปี พ.ศ. 2533-2543 ความเหลื่อมล้ำ ระหว่างเพศชายและหญิงในอัตราการรู้หนังสือลดลงการ สำมะโนประชากรและการเคหะ พ.ศ. 2533 ของ สำนักงานสถิติแห่งชาติพบว่า ในปี พ.ศ. 2533 อัตรา การเรียนรู้หนังสือของประชากรวัย 15 ปีขึ้นไป ผู้ชายมี อัตราร้อยละ 95.5 หญิงร้อยละ 91.0 และข้อมูลการ สำมะโนประชากรและการเคหะ พ.ศ. 2543 พบว่า อัตรา การอ่านออกเขียนได้ของประชากรอายุ 15-24 ปี ผู้ชาย มีอัตราการรู้หนังสือร้อยละ 97.8 หญิงร้อยละ 98.1 ซึ่ง แสดงให้เห็นว่าหญิงมีการรู้หนังสือเพิ่มขึ้น ทั้งนี้อัตรา การรู้หนังสือในปี 2533 ที่ยังปรากฏการเหลื่อมล้ำกัน อยู่บ้างเป็นเพราะหญิงสูงอายุจำนวนหนึ่งเสียโอกาสใน การเข้าโรงเรียนเมื่อวัยเด็ก

การศึกษาในระบบ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 มาตรา 43 และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 10 ระบุให้การจัดการศึกษาต้องจัดให้ บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอภาคในการรับการศึกษาชั้น พื้นฐานไม่น้อยกว่า 12 ปี ที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย ต่อมาในปี พ.ศ. 2545 ได้

มีพระราชบัญญัติ การศึกษาภาคบังคับ พ.ศ. 2545 บังคับ ให้บิดา มารดา หรือผู้ปกครองที่มีเด็กที่มีอายุย่างเข้าปีที่ 6 ทุกคนต้องได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐาน 9 ปี

จากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และพระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับ พ.ศ. 2545 ที่ บังคับให้เด็กทุกคนต้องได้รับการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี มีผลให้เด็กหญิงและเด็กชายมีโอกาสดำเนินการศึกษาใน ชั้นพื้นฐานอย่างเท่าเทียมกัน

สำหรับการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอน ปลายทั้งสายอาชีพและสายสามัญ นักเรียนหญิงและชาย สามารถเข้าถึงการศึกษาได้ค่อนข้างเท่าเทียมกัน คือ สาย สามัญมีนักเรียนชาย 236,825 คน หรือร้อยละ 47.15 นักเรียนหญิง 274,472 คน หรือร้อยละ 52.85

ส่วนในระดับอุดมศึกษาพบว่ามีนักศึกษาหญิง เรียนมากกว่านักศึกษาชาย คือ มีนักศึกษาชายในสาย สามัญ จำนวน 1,238,667 คน สายอาชีพศึกษาจำนวน 1,067,902 คน นักศึกษาหญิงสายสามัญ 1,372,580 คน สายอาชีพศึกษา 1,174,280 คน หรือเป็นนัก ศึกษาหญิงทั้งสายสามัญและอาชีพศึกษาคิดเป็นร้อยละ 52.56 และ 52.37 ของนักศึกษาทั้งหมด (สำมะโน ประชากรและการเคหะ พ.ศ. 2543 สำนักงานสถิติแห่งชาติ)

สำหรับการศึกษาในสายอาชีพศึกษาทั้งในระดับ มัธยมศึกษาและอุดมศึกษา เมื่อจำแนกเป็นรายสาขา วิชาชีพพบว่า การเลือกศึกษาของนักศึกษาหญิงและ ชายยังคงสะท้อนให้เห็นเจตคติและค่านิยมดั้งเดิมของ สังคมไทยที่คาดหวังให้หญิง-ชายเรียนสาขาที่เหมาะสม กับบทบาทหญิงชายดั้งเดิม จากข้อมูลนักเรียนนักศึกษา ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2548

พบว่านักเรียนหญิงส่วนใหญ่จะเรียนในสาขาวิชา คหกรรมศาสตร์ร้อยละ 91.52 พาณิชยกรรมร้อยละ 88.78 การท่องเที่ยวร้อยละ 84.62 อุตสาหกรรมสิ่งทอ ร้อยละ 68.08 ส่วนนักศึกษาชายจะเรียนสาขาช่าง อุตสาหกรรมร้อยละ 98.76 เทคโนโลยีและการสื่อสาร ร้อยละ 52.81 เกษตรกรรมร้อยละ 68.56 อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่าผู้หญิงสามารถเข้าถึงการศึกษาทั้งระดับการ ศึกษาภาคบังคับและมัธยมศึกษาแล้วก็ตาม แต่สำหรับ นักเรียนหรือนักศึกษาแล้วก็ตาม แต่สำหรับนักเรียน หรือนักศึกษาหญิงที่อยู่ในภาวะตั้งครรรภ์ไม่พึงประสงค์ ยังไม่สามารถเข้าถึงระบบการศึกษาจนสำเร็จการศึกษาได้

สำหรับการศึกษาที่สูงกว่าปริญญาตรีพบว่า มี นักศึกษาหญิงที่สำเร็จการศึกษาสูงกว่านักศึกษาชายจาก โครงการสำรวจการทำงานและการว่างงานของคณะกรร มกลางและระดับสูง พ.ศ. 2545 สำนักงานสถิติแห่งชาติ พบว่า มีนักศึกษาหญิงสำเร็จการศึกษาสูงกว่าปริญญา ตรีประมาณ 16,058 คน (ร้อยละ 52.37 ของผู้สำเร็จ การศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี) โดยจบการศึกษาปริญญา เอกจำนวน 306 คน (ร้อยละ 53.40 ของผู้สำเร็จ ปริญญาเอกทั้งหมด) ปริญญาโท 14,561 คน (ร้อยละ 51.75 ของผู้สำเร็จปริญญาโททั้งหมด)

การศึกษาต่อเนื่อง

สำหรับสตรีที่ไม่ได้รับการศึกษาในระบบโรงเรียน มีโอกาสที่จะได้รับการศึกษาในระบบโรงเรียน มีโอกาสที่ จะได้รับการศึกษาได้จากระบบการศึกษานอกโรงเรียนที่มีสำนักบริหารงานการศึกษานอกโรงเรียน กระทรวง ศึกษาธิการให้บริการอยู่ จากข้อมูลกรมการศึกษานอก วิทยาลัย กระทรวงศึกษาธิการให้บริการอยู่ จากข้อมูล กรมการศึกษานอกโรงเรียนในปี 2548 สตรีลงทะเบียน